

Josep Sou

Fills del sol i de la lluna

Plecs de la Paraula 05

Primera edició:

Setembre 2016

© Josep Sou

Portada: Josep Sou

© De esta edició,
Associació Cultural Babilonia.
Navarrés.
babiloni56@gmail.com
www.edicionesbabilonia.com
Coordinador: Paco Pérez Belda

I.S.B.N.: 978-84-944915-9-7

Depòsit Legal: V-1223-2016

Impressió: Grafigrau, SL Xàtiva (Valencia)

Impress en Espanya. Printed in Spain

Fills del sol i de la lluna

j. sou

a javi i a rafa, dos mosqueters

HEREU de la carn del sacrifici
cerques l'esperó definitiu de la mort o de l'estel

hi ha deler i delit en la conquesta amarga del bou sagrat
hi ha bullicia a les oficines del record
però la nostàlgia s'agria com un cuinat de fa massa dies
al ras de les mirades i perduda al garatge d'un escudeller vulnerable

JA fora del paisatge els actors s'hi juguen massa coses
com per exemple un bes furtiu i entusiasmat

una cosa són les lliçons melangioses dels llibres fantàstics
altra però la garantia del flux rebel que se'n surt a miquetes
vora les tàpies de l'estiu i en el reflex de cent pampallugues iridescents

PIULADORS dels ports llunàtics
i guerrers contra l'àtom d'ales frenètiques
les vespes pateixen l'encalç

si el món fóra un altre món
tombariem les portes del rebost de les misèries
per abraçar la llibertat

LA mar arrossega la grava cantaire
t'ocupa la veu
i et fertilitza el silenci quasi impossible

és el tast mel·líflu
de totes les causes dels astres insubornables
fent camí per la substància dels dies

A la darrera fila del cine estival
un sonet de carícies sobre les cuixes rodones de la pubertat
els pits s'acreixen eminents o genials

les cadires dures com el solc d'un bancal sense llaurar
s'agombolen de sotracs i esperons sota la lluna

resta l'aire suspès dels massai en veloç dansa
amunt i avall sense parar
però blaus de gana

UN plor elàstic diu *que c'est triste Venise*
i se'n fa una hora de repeticions i de vocals i de consonants
que no caben dins un cabàs de palma

que c'est triste Venise ens empeny
dins l'univers de margalls i de titans emergits dels bancals a l'estiu

AL temple de Mart
hi ha dolor sobre la pell socarrada dels gripaus que ja no boten
sacrificis per als déus!!!

nacre i alcohol
han finit la resistència elemental dels químics
matemàtics àulics dels déus d'un verger arrelat al record

ELS estels
mai no podran aturar la seua llum
potser

la troca adoratriu
un cor de teòcrates
s'engrapen les mans i saluden l'univers benigne

a les soques dels tarongers l'herba creix
i el consol ja no viu a l'asfalt de la ciutat

ALLÒ millor sempre passa a la nit

la llanterna obri camí
a les fades nocturnals
just al paradís del gust i la fretura

la brisa un pessic secret

a la nit saborosa
entre confidències toves
se'n fa ben difícil el tast quan udola l'anhel

els braus de l'olimp
cerquen l'enyor cap a ponent
i dibuixen cercles concèntrics sobre la mar en calma

LA sort busca la sort però hi ha que guanyar-la
i no para la mancaça
horitzó negre de la revolta impossible de la carn

les tórtors al Browlers contemplaran la brandada
veles sinistres dels pirates arrecerats a l'ombra del tuguri
o temple sexual on dorm plàcidament Diana

NOM de professional del crim el Teuladí és la por viva
força les portes i s'estimba la defensa
atreta pel vertigen de l'aura que l'acompanya

el trot de la vella serrana
és la cursa veloç del nostre anhel

i el sotrac constant fereix el fum espès del tombant

EL pescador avança per la línia prima de la vora
i s'arriba la calma
és l'hora del rall obert contra la grava

SÓN turistes nouvinguts del Jura francès
i això és molt per a tant de pelat que vist la boina astral

ma petite... mon petit... la chanson du bonheur... avec ta face d'ambre
i el seu nom Betty Jeannet
ai!

el muscle dur de carregar el desgast inútil
em presenta com un imbècil
condemnat per la sort dels anys mandrosos que no passen

ELS braços dels molins adormen l'aire amb cançons de bressol
l'arena s'alça calenta
i l'alga seca vola

FREGAR l'ampolla i demanar l'encanteri

al pèlag del gibrell suren trossos de préssec adobats amb rom
història oculta als vells epitafis dels plaers etílics

AL cigar fa un dit només la burilla

tots dos Papio i jo del dol fem trinxera agafats del muscle
i la moreneta de llavis grossos ens pronostica l'aliacrà
cèsars augusts per la gràcia de Neptú

efímers mortals caducats d'angúnia
allitats a l'hamaca
demanem que la roda del món s'ascle
car ha esdevingut una fatal penitència el moviment continu dels objectes

LES gallines tremolen amb espasmes furients
diàspora de plomes

al meu clatell el verd caporal posa la mà amb un cop sec i sorollós
i els esfinters afluixen de seguida la tèbia humiliació per les cames

EL pòquer inunda les hores: *open jacks!*
com el jurat al Sergent Negre

extrem nítid d'un fotograma imprecís

JACINT Verdaguer i Thomas Mann les han estimades
car les muntanyes conquisten la voluntat dels homes

Segària té nom de deessa canònica de mirada blava

la boira espessa del matí acull el cant d'una guatlla que passa
i se'n va

A les pel·lícules de Berlanga
els xiquets repenjats del camió criden
però nosaltres hem fet cent vegades el trajecte al capdamunt del camionàs
orgull de la raça Uncas del cinema Calpero

als quatre camins peus al terra
i encara hui ens fereix el bleix de la mirada

LES senyals a la costa han mort fa molt de temps

la parella de carrabiners manta al muscle i les borles al barret
un anacronisme bèl·lic

UN oceà de pluja torrencial i la mar trenca les baranes
del magatzem litoral

a la nit la claror universal dels llamps
mentre les pregàries van i vénen

Santa Bárbara bendita que en el cielo estás escrita con papel y agua bendita...
per guanyar la protecció divina

instants en blanc i negre allà per l'octubre de l'any cinquanta-set

ELS vikings perden la vora i guanyen l'alta mar i l'èpica
quan el sol encara no mata i és fresc el matí i nova l'energia

peixos i meduses saluden el pas dels guerrers
soldats rossos a lloms de la barca

ELS primitius viuen la cova
i cacen la fera per palesar el fet d'humanitat

el fum de la cigarreta dibuixa cercles d'harmonia a les estances del cau

CADA vint-i-nou de juny és la festa dels déus benignes
i resta marcat en roig al calendari de les esperances

el dia s'omple d'ais
i alena la partença

el calze amarg seran les corbes on retré el tribut de l'alegria
el regal serà però
el tast de la terra promesa ferida de còdols
ALMADRAVA

LA minsa substància d'una mil·lèsima de segon
per a guanyar l'univers d'un sol cop

ja fora del vehicle
esguarde com un posseït tota la vastitud
i m'aroma la fragància salada de l'Almadrava

LA cordà
una lluita de grans velocitats extremes

i els soldats
solten els projectils de dos en dos i de tres en tres
tan sanguinaris
ai!

escales amunt la perruquera s'enverina amb les apòzemes de pentinar
tota per terra
i l'exèrcit dels vençuts vagareja per la jungla de camins sense traç
ben arrapats

LA motocicleta és una foguera quan s'allarga pel bancal
i perd la benzina

una mica forçat per la tragèdia tire de la Peugeot a peu
cap al campament universal de la placeta

Salvador
el propietari
amb l'esguard em fa tot de forats

TIBA de l'amor l'enterca necessitat
i no és luxúria ni misèria visceral ni plants ni cabòries
és la llum al nàixer
que s'afarta de basca i de vigílies
i treu l'espasa de fusta dura per a ferir els dies primers

els aromes dels sexes tots alhora sadollen els ventres en contacte

EL sol a les parets ferides de crosta i de temps

tan sols l'ombra que fan les dones refresca aqueix món domèstic
i taulers al cap
transporten el peix i criden:
doneeeeeeeeeeeeeeeeeeeeees pop!

càntics d'un terra verge encara

SILENCI de paraules mortes que jauen al forat de la casa
raons d'altre temps
sense pluja ni tempesta ni esperança

passa com un transhumant les mans a les butxaques
i mire el buit aïllat als munts de terra roja
silenci roent de factura invisible

i passa i passa i me'n vaig cap cot i reservat
pastor de camins i de veus que abracen en la distància

JOC de furtar les ones
i furtar-ne de valent doncs cada ona val per mil cèntims
com a poc

empassar-se la mar amb glops violents
ulls de vinagre i llengua verda
tota la sal al pap

migdia encès

ELS exèrcits prenen el recapte abans d'entrar en combat
i no passen fam
nosaltres li prenem la gorra al general i se'n fotem de Mart
de matí o al vespre

el gat fen les urpes llençat al pitram de l'àvia

el temps es mou lleuger i mai no fa stop
com el carro del capatàs còsmic

A la xarxa l'entrellat és de fils delicats
i el reclam són els fruits podrits que jauen al terra

un cop sec al cap és el tir de gràcia per al merlot capturat
el pobre
als xiprers de Fanxec

LA Guzzi de Pepe el Rei és la fera que m'espanta
i gire ràpid la bicicleta contra la bardissa

riuen els mosqueters

una mena d'odisseu sense pal ni iot
em llance pels marges de la contrada
i prenc el foc de la forja omplint de fum l'univers
paradis de les aigües eternes

ELS queviures vénen a casa a cavall d'una Bultaco

i des del temps dels romans qui més en té més lluny abasta la mà
guanyant el mèrit del reconeixement general amb un xic de glòria

els primers són els primers

la sentència bíblica ja no aprofita i baden els beneïts

ÉS complex el darrer sentit del mot joker *deixona*

si Lluïsa et demana la deixona ja tens un greu problema
doncs explorador de terres ignotes has de buscar-te la vida
arrapant-te les fulles del diccionari circumstancial

si demanes consell a la troca familiar
t'encomanen les orelles d'ase i et foten ombra ruca

malament
si vas o si tornes
desfer l'entrellat semàntic només és cosa de superdotats
que de tant de saber s'han begut l'oli

TOT mor discretament abatut al si de l'aparença
quan resta intacta la imatge centrífuga del temps
encara que l'hora invisible retorne a les marques

l'àspid viu a l'espant d'un crit massa prim
que forada el sol just abans de la partença

Peter Pan captura l'ombra i dibuixa un forat negre per a amagar-s'hi
afora el cel rogenic del capvespre

ACARICIEM la il·lusió d'un horitzó veí
just a tocar dels dits immadurs de la tendresa

els còdols són la catifa de la joia
l'artifici natural en la nova illa d'Atlantis

àmfores vermelles ens abillen la mirada
de pura autenticitat

A la jungla no s'hi troba tanta carn d'aventurer

el riu Alberca rebenta de llum
mentre els aparells adoben els paranys de la mort

a vegades
o quasi sempre
el cistell transporta l'aire tebi o la carnassa ja seca
això només

MÚSICA i cançons d'ànimes en pena que llancen plants enamorats
conformen un món que potser ja és el paradís

sirenes que juguen amb els cabells comprats al barat de les disfresses
aviven els llauradors que mengen la cigarreta i no la fumen

invocació d'un milió d'estels fent cintra al damunt del temple de Diana

LA tragèdia de notes al butlletí tot de punts vermells
i no puc ni imaginar allò de la "*merma*" als problemes dels vaixells en trànsit
a no ser que la "*merma*" fóra un pardal
ni que dos ics menys quatre zeta resulten igual a tres ics menys dos b elevat
al cub

la inspiració divina mai no ha jugat al meu equip i les mosques
les he vistes totes volar molt lliures les condemnades pels dominis siderals

l'ombra dels pins minva l'esclavatge dels deures
només faltaria que com al traci Espàrtac se'm feu crucificar a la vora del camí
puta matemàtica!

LES canyes són les veles dels vaixells ancorats als bancals de la nostra geografia

la guitarra s'arranca primer folklòrica i després ja passa a majors quan la càustica polifonia es deixa anar i s'embala obscena

són les coses dels naufrags que resten a l'arena
car ningú no passa pels canals recomanats de l'illa del desig

LES batusses són una comèdia on no hi ha finalment vencedors ni vençuts
però la colla múrria se'n fa un tip de plorar ja de tornada amb les banderes
mortes

batalles que no ho són
sols necessitat d'alçar la veu per damunt del so de les campanes
que ja anuncien el somris irònic de l'as de triomf

a glops menuts la negra realitat del cafè licor sacia la set dels iconoclastes

ELS molins capturen el vent
giren mil vegades per segon quan el somni els fa immortals
i murmuren cançons des de la grava bruna

els molins són un límit als cristalls de la boira
i plantem bandera sobre la terra que ens pertany per la conquesta

encara la bonior de la sal als llavis hui i tota la vida

ELS carburadors poden a la fosca

nits d'històries de taronges encantades i de primats atrevits
o de rates insomnes i fantasmes que ja estan a la primera escaleta
adoben la basca nocturna abans del lliit

un dia després de molts anys passats un crit malvat anuncia
ha vingut la llum!!!

UN am estacat al fons del dit reclama l'atenció doctoral
i els metges amb perícia mèdica em trauen aquell instrument de matar
plors i gemecs sobrenaturals i també promeses de no replicar la proesa
pobre de mi!

MIRE la rosa

que des de la cel·la del temps em facilita el perfum d'un sufragi
al servei de les causes compartides

camins del trànsit íntim a les portes del record

Aquest poemari, Fills del sol i de la lluna de J. Sou
es va acabar d'imprimir el quatre de setembre de dos mil setze,
al obrador de l'impressor Grafigrau,
amb una primera edició de 250 exemplars numerats i signats

Exemplar N° _____

TÍTOLS PUBLICATS

01 Suite de València (Tercera edició)

Marisol González Felip

02 L'espiral del crit (Segona edició)

Joana Navarro

03 Petita por (Segona edició)

Paco Mateu

04 Mare in itinere (Segona edició)

Lola Camps

ISBN 978-84-944915-9-7

